

133502

133502

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**BIBLIOTECA POPORALĂ
A ASOCIAȚIUNII**

Anul XXIII.

Nr. 201.

**Poezii populare
și chiuituri din Țara Oltului**

Adunate de
înv. Victor Popa.

Editura Asoc. „Astra”, Sibiu, Str. Șaguna 6.

Prețul 5 Lei.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, „ASTRA“.

Intemeiată în 1861.

PREȘEDINTE DE ONOARE:
M. S. Regele CAROL II.

Președinte activ:
Dr. Iuliu Moldovan.

Vice-președinte:
Dr. Gh. Preda.

Vice-președinte:
Dr. Gh. Moga.

Comitetul central al „Asociațiunii“ numără 50 de fruntași din toate păturile societății românești.

E datoria fiecărui bun român să sprijinească „Asociațiunea“, cefind publicațiile ei și înscriindu-se de membru.

Taxe de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna.	Lei 5000.—
Membru fondator al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 1000.—
Membru pe viață al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna.	„ 500.—
Membru activ al „Asociațiunii“, anual	„ 50.—
Membru ajut. al „Asociațiunii“, anual	„ 10.—

651474

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 23-lea.

1933.

Nr. 201.

POEZII POPORALE

și

CHIUITURI

Culese de
BCU Cluj / Central University Library Cluj

VICTOR POPA

învățător.

BIBL. UNIV. CLUJ

2985724 XI. 1933

EXEMPLAR LEGAL

— Publicație periodică. —

Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Traiană“, s. a., Sibiu.

Prețui 5 Lei.

133502

Coperta de domnișoara

REA SILVIA RADU.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201504426

Cuvânt înainte.

Poezia populară a constituit pentru unii dintre cei mai de seamă scriitori ai noștri un bogat izvor de inspirație, învioreare și un prilej de cunoaștere adâncă a sufletului poporului nostru.

Poezia populară este cântecul unui întreg popor, este glasul simțirii lui, ființa și viața lui însuși.

Prețul acestor mărgăritare ale poeziei populare a îndemnat pe mulți să le culeagă, pentru a le feri de pieire.

Această țintă o urmărește și modesta colecție de față, din comuna Vad, jud. Făgăraș, locuitorii căreia sunt urmașii vechilor grăniceri ai descendenților — „boierilor domniei mele“, — Voevodului Mircea. Vădenii, cu multe dreptăți împărătești și titluri nobilitare, și-au păstrat până azi mândria originii lor alese, s'au bucurat mereu de libertatea pământului străbun și nimic nu i-a putut face să-și schimbe caracterul dârz al rasei lor.

Victor Popa.

Strigături.

De-ai ști, bade, cum nu ști,
Cât de rău e a dormi,
Ți-ai face din noapte-zi
Și-ai veni de unde-ai fi!

Arză-te focul, om drag,
De mână mă duci în iad!
Ba eu nu te duc de mână,
Că tu mergi de voie bună.

Ștejerel, foarte mărunță,
Pasărilor 'n tindă cântă,
Vin mândrele și le-ascultă.
De-ar veni și mândra mea,
Să-și asculte pasărea,
Cum îi cântă patima;
Patima ei din fete
Și-a badiului din junie.
Patima ei din peșit
Și-a badiului din junit.

Cui nu-i place dragostea,
Dumnezeu să nu i-o dea!
Să mi-o deie numai mie,
C'o știu din copilărie.

Câtă boală-i pe sub soare,
Nu-i ca dorul arzătoare;
Că dorul unde se pune,
Face inima cărbune.

Pân' acum când nu iubeam
Unde mă culcam dormiam,
Dar acum de când iubesc
Nu pot să mă odihnesc!

Tot mă 'ntreabă sfânta lună,
Unde-i voia mea cea bună!
I-am răspuns pe sfântul soare,
C'am lăsat-o 'n șezătoare.

Pe unde mie mi-e drag,
N'am cale, dar tot îmi fac!
Iar pe unde mi-i urât,
Am cale și nu mă duc!

Știi tu, mândro, știi tu, știi,
Când eram noi doi copii

Și ședeam pe pajiște
 Și vorbeam de dragoste.

Nici un urât nu-i urât
 Ca urâtul cel de om!
 Te scoală noaptea din somn
 Și te mână la potică,
 Să-i aduci leacuri de frică.
 Poticareșul i-a spus,
 Că leacuri de urât nu-s,
 Că urîtul n'are leac,
 Numai frunze și toiag
 Și patru scânduri de brad.
 Că leacul urâtului
 E 'n fundul pământului.

Dragă mi-a fost dragostea
 Și n'avui parte de ea.
 Urât mi-a fost urâtul,
 Mi l-a dăruit sfântul.

Nu-s pe cer atâtea stele
 Câte zic de mine rele!
 Nu-i pe cer atâta nor,
 S'astupi gura tuturor!

Eu cu mândra mă iubese,
 Toată lumea mă vorbese
 Lasă lumea să vorbească,
 Eu cu mândra îmi fac casă.

Mulți îmi strigă mie 'n sat —
 C'am să fiu talpă la iad!
 Dar de ce Doamne să fiu?
 Că n'am omorît de viu!
 Am iubit ce mi-a plăcut
 Și-alte rele n'am făcut!
 Și-am iubit ce mi-a fost drag,
 Și-alte rele n'am să fac!
 Și-'oi iubi numa' ce-mi place
 Și-alte rele n'oi mai face!

I-auzi, bade, i-auzi ia,
 I-auzi ce zice lumea:
 Că mă țin cu dumniata!
 I-auzi bade, satu-i plin,
 C'amândoi am beut vin!
 Las' să fie plin și ras,
 Că de tine nu mă las!
 Las' să fie și telit,
 Că nu mă las de iubit.

Cine strică dragostile,
 Mânce-i grâul păsările;
 Să n'aibă pifă pe masă
 Și nici sănătate 'n oasă.

Foaie verde din costiță,
 Ridică-te neguriță,
 De pe pari, de pe nuiele,
 De pe ochii mândrii mele.

Doamne, nu lăsa pedeapsă,
 La bărbat muiere proastă;
 Doamne, nu lăsa osândă,
 La bărbat muiere hădă.

Ș'asară vântul bătea,
 Mândra 'n brațe mă strângea.
 De-ar fi bătut vântul tare,
 M'ar fi strâns să mă omoare;
 De-ar fi bătut vântul mult,
 M'ar fi strâns de m'ar fi rupt.
 Vântul bate 'ncețișor,
 Mândra mă strângea ușor.

Am o pipă și-o căldare
 Și mă țin că-s gazdă mare!

Boii nu știu să-i înjug.
 Eu înfig eu coadele,
 Ei mă 'mpung cu coarneau.

Trage mândră la năcaz,
 Că și eu destul am tras.
 Trage mândră la dor greu,
 Că destul am tras și eu.

La mândruța 'n joc bărbată
 Joacă purecii pe vatră
 Și șoarecii pe cuptor,
 Broaștele pe răschitor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dacă vrei mândră, să-ți spui
 Câte blide ai în cui:
 Două cu a mâțului;
 Unu 'n cui, unu sub pat
 Dar nici ăla nu-i spălat.
 Cel din cui e nespălat,
 Iar al mâțului e spart.

Mândra, de făloasă mare,
 Nu poate merge pe cale;
 Când e cald se 'mpiedecă,
 Când e fină lunecă.

Când e vremea lucrului
 Şade 'n fundul patului
 Şi se 'nveleşte cu sacu'
 Şi doarme pân' o ia dracu'.

Mândra mea de mândră ce-i,
 Scoate vacile 'n purcei;
 Şi purceii-s prin grădină
 Şi ea şade la hodină.

Te cunoşti mândră pe frunte,
 C'ai pus rumenele multe:
 Nu ştiu cum dracu le-ai pus,
 Că pe nas nu ți-au ajuns,
 De ți-a rămas nasul gol,
 Ca o muche de topor,
 Du-te-acasă de le rade
 Şi le pune cum se cade.

Mândruliță te spun ochii,
 Că-ți plac dascălii și popii.
 Șterge-te mândră la nas,
 Că de dascăl ai rămas!
 Șterge-te mândră la gură,
 Că popii-s la 'nvățătură!

Măcar, mândră, să te calce,
 Preuteasă nu ti-i face,
 Măcar de te-ar și călea,
 Dăscăliță nici așa!

Foticeă crastavete,
 Umblă dracu' pe părete
 Cu-o traistă plină de fete;
 Adă, drace, traista 'ncoace,
 S'aleg mândra, care-mi place.

Badea 'nalt ca un stejar,
 Mândra păn' la brăcinar.
 Badea 'nalt ca o cătănă,
 Mândra păn' la cataramă.
 Nuna faină ca o floare,
 Nunul păn' la cingătoare.

Toată nunta să trăiască
 Numai nunu' să plesnească,
 Să rămâie nuna fată,
 S'o iubesc și eu odată.

Mândra, care joacă bine,
 Mă învață și pe mine.
 Mândra, care joacă rău,
 Imi strică și jocul meu.

M'a făcut mama la șură,
 Ușurel și bun de gură.
 M'a făcut mama la șop,
 Ușurel și bun de joc.

Dacă nu sunt jucător —
 Nu mă pot pune să mor.
 Dacă nu pot eu juca,
 Tot îmi sburdă inima,
 Că-i făcută ea de-așa.

Nu te uita că joc rău,
 C'asa joacă neamul meu,
 Că de-ar fi jucat mai bine
 M'ar fi 'nvățat și pe mine.

Lelea cu pieptarul nou
 Pe la gură toată-i ou.
 Lelea cu pieptarul vechiu
 Pe la gură-i tot curechiu.

Lelea-i cu pieptar hulchit (de vulpe)
 Și cuptorul deslipit,
 Pe sub vatră, câinii latră, —
 Pe cuptor mâțele fată.

Mân'-o, mă, s'o mân și eu,
 S'o mânăm la tatăl său —
 Să-i dea țol și lepedeu;
 Că de când m'am însurat,
 Tot pe paie m'am eulcat,
 Tot pe paie și pe fân —
 Iacătă-mă că-s bătrân.
 Tot pe paie ca purecii
 Și pe fân ca măscureii.

Uiuu pe dealul gol,
 Că mireasa n'are țol,
 Dar i-o face mirele —
 Când o tunde cânele.

Dai de mine, mor de cald
 Și n'am unde să mă scald.
 Mă dusei la iazul sec —
 Era gata să mă 'nec.
 Mă dusei la lalomiță,
 Era gata să mă 'nghită.
 M'apucai de-o ciuturugă,
 Era gata să mă ducă,
 Mă apucai de un pai,
 Iacătă-mă că scăpai.

Pe la noi prin prunişori
 Cărare de domnişori ;
 Unul iese, altul vine,
 Să se iubească cu mine.

Harnică-i mândruşa mea,
 Harnică, naiba s'o ia.
 Sâmbătă ruşe spăla,
 Duminecă le usca.
 Popa toacă 'n liturghie
 Şi ea spală la o iie.
 Popa trage de teşit
 Şi ea n'a mai isprăvit.
 Părinte, sfinţia-Ta,
 Mai aşteaptă cu toaca,
 Să mi se uşte ita!

Mândra mea s'a lăudat
 C'are poale de bumbac,
 Şi-am văzut şi-asar' la joc,
 Că n'avea poale de loc.

Tot îmi zice (zic) două fete :
 Insoară-te, măi bătete !
 Dară hoşa de muiere :
 Nu te 'nsura, băteţele,

Că-s năcazurile grele
 Și nu poți trăi cu ele!

De-ai fi mândră Sâmbăta
 Precum ești Dumineca
 Nu ți-ar pieri cânepa:
 Cea de vară netopită,
 Cea de toamnă ne'mblătită.

De n'ar fi feciori pe lume
 Ai vedea fete nebune
 Și neveste duse 'n lume!
 De n'ar fi feciori pe sate —
 Ai vedea fete turbate
 Și neveste spânzurate!

Traiul rău și cu năcaz,
 Scoate ruja din obraz.
 Traiul bun și cu tihneală,
 Bagă ruja 'n obraz iară.

Aoleo, picior mă doare,
 Că m'a făcut mama moale
 Cu mămăligă și moare.

Dai, săraca mocănte,
 Cum o joacă cine-o știe.

Vai, săraca mocană,
 Cum îmi face cu geana,
 Și mi face cu ochiul stâng,
 Să mă duc la ea s'o strâng.
 Dracu' n'are ce lucra,
 Să strângă pe mocană!

Ce te ții, mândră, măreață?
 Că ești ca o săculeață!
 Săculeață de gunoi,
 Ochii tăi ca la broscoi.
 Săculeață cu țărâțe,
 Ochii tăi sunt ca la mâțel.

Mândro, de pe ochii tăi,
 Poți îngrășa trei purceli.
 De pe dinți, de pe măsele,
 Poți îngrășa trei purcele.

De-ai fi mândră Sâmbăta
 Precum ești Dumineca:
 Dumineca ruje 'nvoaltă,
 Lunea fasole neflartă.

Mândra mea m'a blăstămat,
 Să mă vadă spânzurat:

C'o funte de tăietei
 De-asupra capului ei.
 Să se rupă funia,
 Să cad în brațe la ea
 Și să-i sărut gurița.

Dragu-mi-i, mândro, de tine
 Ca la iepure de câne.
 Dragu-mi-i de dumniata
 Ca la iepure pușca.

De-aș putea pe cum nu pociu,
 Să mă duc până la Mociu.
 Să m'arunc în trece cojoace, Cluj
 Să iau mândrii, care-i place.

Lelea cu sebacele
 Știe mulge vacile:
 Mulge 'n oală,
 Mulge 'n poală,
 Mâncă măămăliga goală.

Mândro, ochii tăi cei mici
 Când îi sui, când îi ridiei
 La inimă greu mă strici.
 Când îi sui, când îi cobori,
 La inimă mă dobori.

De trei ori fuse să mor
 Tot pe cale călător,
 Și-a fost să mai mor odată
 Pe brațele la o fată.

Bate-mă, Doamne, să zac
 Pe perină de bumbac,
 — Cu mândra de după cap
 Bate mă, Doamne, să mor
 Pe brațele cui mi-e dor,
 — Cu mândra de subțior'.

După asta, măi fictori,
 Că-i cu ochii negrișori
 Și cu sânul plin de flori.
 După ea, să i le luăm
 Și-o sărutare să-i dăm.
 — Sărută-mă, măi bădiță,
 Că și eu-so copiliță.
 O copilă tinerea,
 Cari n'am știut ce-i lumea
 Păn' acum cu dumniata,
 Dumniata eu gurița
 Și-amândoi
 Cu buze moi.
 — Buze moi și subțirele

Muşcare-ar neica din ele,
Ca din doi faguri de miere.

Eu pe deal, mândra pe şes,
O cunose numai pe mers.
Pe mersul picioarelor,
Pe 'ncreţitul poalelor.
Că le-a 'ncreţit e'un ac mare
S'o cunoşti din depărtare ;
Pe 'ncreţitul dela iie,
Ca să-mi cadă dragă mie.

Pentru mândra, care-mi place,
Nici părinţii n'au ce-mi face.
Nici primarul satului,
Nici domnii oraşului.
Domnii stau, se sfătuiesc,
Eu cu mândra mă iubesc.
Domnii stau şi țin şedinţă,
Eu cu mândra pe uliţă.
Domnii stau şi țin sfădeală,
Io-s eu mândra la tomeală.

Pentru mândra, care-mi place,
Trei zile la drum aş face.
Pentru care mi-i urât
Şi-un minut îmi pare mult.

Dela primărie 'n sus
 Toate lămpile s'au stins.
 Numai la mândruța mea
 Arde lampa ca o stea,
 Că știe că merg la ea.

Astă var' am fost la oi,
 Ciobănaș la buze moi.
 Astă var' am fost la sterpe,
 Ciobănaș la două fete.

Mori mândră, să mor și eu,
 Să ne fac' un copârșeu.¹⁾
 Copârșeu de scânduri noi,
 Să ne 'ngroape pe-amândoi:
 Pe-amândoi într'un mormânt,
 Să ne treacă de urât,
 Să se mire lumea toată
 Ce-a plătit dragostea noastră.

Mână, vere, că 'nsărăm
 Și sălaș nu căpătăm,
 Mână păn' la mândra mea
 Că sălaș 'om căpăta.

¹⁾ Sieriu, după ungurește.

Și de cină ce ne-a da?
 Castraveți ca iedera,
 Gură dulce ca mierea.
 Mâncă, vere, cât îi vrea —
 Până când ti-i sătura.

Pe din jos de Segedin
 Șapte mândre calea-mi țin
 Cu șapte litre de vin
 Și mă roagă să le 'nchin.
 Eu le las cu vinul lor
 Și mă duc unde mi-i dor.
 Eu le las cu vinu'n pace
 Și mă duc la care-mi place.

Place-mi mie cu cin' joc,
 Că miroas'a bustoc.
 Place-mi mie cu cin' stau,
 Că miroas'a măghieran.

Mândră, de dragostea noastră
 Răsărit-au flori pe coastă.
 Și-am fost Dineri pe la ele
 Răsărise viorele,
 Diorele, flori adânci,
 Când le vezi, mândră, să plângi.

Viorele, flori albastre,
 Să le pui mândro 'n fereastră —
 Să nu le uiți pân' la moarte.

Mândruliță din alt sat,
 Dulce ești la sărutat,
 Dulce și fermecătoare —
 Cine te sărută, moare.

Când eram mic ca o scoică,
 'Mi-umblau ochii după doică.
 Când eram micuț în fașă,
 'Mi-umblau ochii după moașă.

Trage vânt cu mâneca,
 Să vie Dumineca,
 Să mă due la Comăna,
 Să mai văd pe mândruța —
 Cum mi-o bate matcă-sa:
 Cu nuele, cu surcele
 Peste-a ei negre sprâncene,
 Și cu fir de busioc
 Peste dragu-i de mijloc,
 Cu peană de rățișoară
 Peste d'alba-i fețișoară.

Trandafir braşovenesc,
 Te-aş iubi, dar nu 'ndrăznesc.
 Trandafir cu foaie lată,
 Te-aş iubi şi-mi eşti cumnată.
 Trandafir cu două fire —
 Eu sunt doftor de copile.
 Trandafir cu două creste,
 Eu sunt doftor la neveste.

Foaie verde de bujor,
 Decât să trăiesc cu dor,
 Mai bine voiesc să mor.
 Şi de cumva n'oiu muri,
 Fată mare n'oiu iubi:
 Şi-'oiu iubi o copilă
 Să fiu vara cu mândruţă
 Şi iarna cu nevăstuţă.

Mă mirai de ce mi-i dor!
 De frunzuţa de bujor,
 De apa dela izvor,
 Şi de glas de păsărele,
 Mândro, de buzele tele.

Când plec, mândro, dela voi,
 Plângu-mi ochii amândoi,

Când plec, mândro, dela tine,
Plânge inimioara 'n mine.

Dragostele nevestești
Te bagă 'n cas' pe ferești
Și te scot pe unde pot,
Pe sub streășina la pod.

leși mândruță la portiță
Numa'n ile și'n rochiță
Și dă badiului guriță.
Gurița și buzele,
Ochii și sprâncenele ;
De n'ar fi ochi și sprâncene
N'ar mai fi păcate grele.
Dar ochi și sprâncene sunt,
Păcatele-s pe pământ.

Foaie verde tămâiță,
Fă-te, mândră dăscăliță!
Fă-te, mândră, fă-te zău,
Eu mă fac școlarul tău.
Ziua, ca să vin la școală,
Seara să te ții în poală.

Cine iubește și tace,
Ține-l Doamne și-i dă pace,

Cine iubește și spune,
 Nu-l răbda, Doamne, pe lume.
 Cine iubește și lasă,
 Crească-i mărăcini în casă,
 Să nu-i poată ocoli,
 Nici prin sat cu oamenii.

Auzit-am din bătrâni,
 Că nu-i bun gardul de spini
 Și copila din vecini.
 Gardu-i bun de scânduri late
 Și copila de departe.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Săracile fetele,
 Că ele-s ca florile :
 Aici cresc, aci 'nfloresc,
 Pe urmă se vestejesc,
 Iar feciorul, săracul,
 El e ca grădinarul,
 Se tot plimbă 'ncet și tace,
 Rupe floarea, care-i place.

Peste toate satele
 E senin ca laptele ;
 Numai peste satul meu,
 S'a ridicat un nor greu ;

Și nici ninge și nici plouă,
 Nici nu pică pic de rouă!
 Cât e cerul de senin,
 Pentru mine e pelin,
 Cât e cerul de 'nstelat,
 Pentru mine e 'nnorat.

Dai de mine, mândro, mor,
 la-mă 'n brațe și-mi dă flori,
 Singură, de nouă ori:
 Când mi-i da a zecea oară,
 Să știi că mi-ai dat o boală!

De-aș mai trăi zile multe Library Cluj
 Să mă duc la vară 'n munte;
 S'aud brazii vâjeind,
 Pe mândra 'n frunze zicând.
 Ea să zică, eu să cânt,
 Să ne treacă de urât!

Du-te, bade, ducu-ți dorul,
 Cum duce vântul bujorul.
 Du-te bade, ducu-ți mila,
 Cum duce vântul coprina.

Dino, badeo, pe la noi
 Într'o zi de nouă ori.

De ți-o părea că-i prea mult
 Eu ți-o spun și mai pe scurt:
 Vino numa'odată 'n zi,
 Când soarele-o răsări
 Și te du când o sfinți.

Hai, bade, să ne iubim,
 Dragostea s'o înnoim,
 Că la dragostea dintâi
 Am fost tineri amândoi.
 La dragostea din trecut,
 Am fost tineri, n'am știut.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce mi-i drag nu mi-e urât,
 De-ar fi ca negrul pământ!
 Ce mi-e urât, nu mi-e drag
 De-ar fi cât cașul de alb!

Nu-i în lume mai mult dor
 Ca în sânul fetelor.
 Când cămașa ș'o desface,
 Dorul lor nu-mi mai dă pace.
 Când să prind dorul de mână,
 Mă săgeată la inimă,
 De mă roade-o săptămână.

Măi bădiță, badeo măi,
 Dino seara pe la noi,
 C'am un păr cu pere moi
 Și le mâncăm amândoi!

Bădiță din satul meu,
 Ca pâinea care-o fac eu!
 Bădița din altu sat,
 Ca pâinea de cumpărat.

Bădișor ca bădița
 Nu-i cât ține ulița,
 Nici în sat, nici în oraș,
 Numa 'n școala dela Blaj.
 Bădișor ca al meu bade,
 Nu-i pe-aici în șapte sate;
 Și-al zecelea s'a aflat,
 Că mai e la munte-un brad.
 Dar nici bradul nu-i ca badiul,
 Că și bradu-i cetinos,
 Nu-i ca badea de frumos.
 Bradul are cetini multe,
 Nu-i ca bădița, de frunte.

Bade, ochișorii tăi,
 Ca cireșile 'n altoi,

Care-s coapte la răcoare
 Și ne-afinse de soare.
 Care-s coapte la pământ
 Și ne-afinse de vânt.

Ochișori ca la badea
 Nu găsești la nimenea —
 Numa'n târg la Seghedin
 La un ficior de Român.
 Dar nici ăia nu-s ai lui,
 Că și el i-a cumpărat
 Dela badea meu din sat.

Bădița ce mi-i drag tare
 Șade'n ulița cea mare,
 Curtea 'nehisă cu pălan,
 Grădina cu măgheran.
 Curtea 'nehinsă cu zăbrele,
 Grădina cu viorele.

Mă miram ce-mi place mie:
 Mărul roșu din hârtie,
 Badea din cănțălărie,
 Mărul roșu jumătate —
 Bădița cu multă carte,
 Mărul roșu pădureț —
 Badea 'nalt și albeneț.

Foate verde de pe coastă,
 Frumoasă-i mireasa noastră!
 Dar frumos și mirele,
 Ca și trandafirele!

Badea-al meu, frumos băiat,
 Frumos ca floarea din strat.
 Badea-al meu, tânăr copil,
 Dușmanii l-au pus la bir,
 El, de frica birului,
 Trecu apa Jiului.
 — Hai, bădiță înapoi,
 Să ne iubim amândoi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Badea-al meu nu-i mic, nici mare,
 Dar cine mi-l vede moare;
 Că și eu când l-am văzut
 Tot cu moartea m'am bătut,
 Tot cu moartea și cu pară
 Și cu badea de ocară.
 De trei ori m'am cumpănit,
 Pe o muche de cuțit.

Măi, bădiță de demult,
 Ce fel de maica-i avut
 De-așa frumos te-o făcut?

Și te-a știut legăna,
 De ți-e gura ca mierea.
 Te-a legănat cu piciorul,
 De ți-e fața ca bujorul,
 Și te-a legănat cu mâna,
 De ți-e fața ca coprina.

Mândru-i badea și se ține,
 Las' să fie, că-i stă bine!
 Mândru-i badea și fălos,
 Las' să fie, că-i frumos!

La bădița, la pălan,
 Răsărit-a măgheran,
 Răsărit-a și-a 'nflorit,
 Cu bobocii de argint
 Și cu frunze de aramă,
 Cine-o trece să dea vamă,
 Iar de-o trece mândruța,
 Să-și dea vamă: gurița!

Badea, care te iubește,
 E ca floarea, care crește,
 Care crește desvoltată,
 Nu se uscă niciodată;
 De s'a uscă vre-un firuț,
 Crește altul mai drăguț!

Aseară pe vremea cinii
 M'amuța mândra cu câinii,
 M'amuța și nu prea-prea,
 Că știa că merg la ea;
 M'amuța și nu prea tare,
 Că știa la cine sare.

Când eram la maica mea,
 Eram pui de rândunea
 Și dragă cui mă vedea.
 Dar acum la maica lui,
 Nu sunt rândunea, nici pui,
 Nice dragă, nimănu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Badea cu căciula neagră
 Șade'n poartă și mă'ntreabă:
 Fostu-i-am vreodată dragă?
 Eu i-am spus din trandafir:
 Că i-am fost doi ani în șir.
 Și i-am spus și din mușcată,
 Căci ea mine n'a fost fată.

Stai, bădiță, 'n rândul meu,
 Că-s micuță nu-ți stă rău!
 Stai, bădiță, 'n rând cu mine,
 Că-s micuță și-ți stă bine.

Pentru badea, drăguțu',
 Mi-aș da iia și șurțu',
 Să rămâi cu sufletu'.
 Ie și șurț mi-'olu mai face,
 Alt bădiță nu-mi mai place.
 Ie și șurț mi-am făcut,
 Alt bădișor n'am avut.

Du-te bade și iar' vină,
 Nu mă mai lăsa streină!
 Că streină m'ai lăsat,
 Și'n grea boală m'ai băgat!
 Boala seceratului,
 Grijă mărișorului
 Și-amândouă-s friguri grele
 Și nu pot trăi cu ele!

Sărută-mă, badeo, tu,
 Nu mă lăsa la altu'!
 Că mi-i lăsa într'o zi,
 Mi-i căta până-i trăi!
 Și mi-i lăsa într'o noapte,
 Mi-i căta până la moarte.

Cererea colacului.

— Și mai bună dimineața la dumneavoastră,
[voastră, cinstiți socri mari!

— Mulțămim dumneavoastră, băieți
[militari!

Dar ce umblați? Ce căutați?

— Ce umblăm? Ce căutăm? La nimeni
samă nu dăm!

— Dar cine sunteți dumneavoastră,
De ne luați sama noastră?

Căci noi multe mări am trecut

Și multe țări am străbătut;

Orașe, sate depărtate-am colindat

Și nimeni samă nu ne-a luat!

Cine sunteți dumneavoastră,

Să ne luați sama noastră?

Dar fiindcă ne 'ntrebați,

Să ne lăsați cu 'nctul, cu 'nctișorul,

Să ne dăm cuvântul și adevărul;

Că de multe ce sânt și dese

Nu le vom putea spune alese!

Tânărul nostru împărat
Foarte de dimineată s'a sculat.
Fața albă și-a spălat,
Părul și l-a pieptănat,
Pe cal a încălecat,
Din trâmbiță a sunat
Mare oaste-a adunat :
Două sute grăniceri,
O sută feciori de boieri,
Din cei mari, nepoți de ghinărari.
Și pe la răsărit de soare,
Au plecat la vânătoare.
Și-au vânat țara de sus, din spre apus,
Până jupanii ne-au stătut
Și potcoavele-au pierdut !
Atunci ne lăsarăm mai jos,
Pe un deal frumos,
Și-alergarăm de vânarăm :
Munții cu brazii,
Cerul cu stelele,
Câmpul cu florile,
Dealul cu podgoriile,
Vâlcelele cu viorzele
Și satele cu fetele.
Când bătea soarele spre seară
leșirăm la drumul cel mare

Și deterăm de-o urmă de fiară;
 Stătu toată oastea'n mirare!
 Unii ziseră că-i urmă de zână,
 Să fie 'mpăratului cunună!
 Dar se găsiră alți vânători,
 Mai recunoscători
 Și ziseră că-i urmă de căprioară,
 Să fie 'mpăratului soțioară!
 Dar nunul cel mare,
 Cu grija 'n spinare,
 Călare pe-un cal,
 Ca un Ducipal,
 Se ridică n seări,
 Se umflă în nări,
 Iși făcu ochișorii roată
 Peste oștirea toată.
 Când încoace privi
 Aicea zări:
 O floricecă frumoasă
 Și drăgostoasă.
 Și văzând că nu 'nflorește,
 Nici nu rodește,
 Ci mai mult se ofilește,
 Ne-a trimis pe noi, șase lipani,
 Călari pe șase jupani,
 Cu coamele cănite,

Cu frânele zugrăvite,
 Cu unghiile cositorite,
 Cu coadele 'npletite,
 Ca cu toate să pornim
 Și la curțile dumneavoastră să venim.
 Pornirăm și venirăm,
 Pe fața pământului
 Pe aburii vântului,
 Bând și chiuind
 Și din pistoale trăsând!
 Caii în curând
 Pe nări foc vărsând,
 Nechezând Cluj / Central University Library Cluj
 Și din unghii scăpărând;
 Până am sosit
 Și v'am găsit!
 Acum floricea să ne dați,
 Căci de noi nu mai scăpați!
 Căci am vint cu târnăcope de argint,
 Să scoatem floricea din pământ,
 S'o scoatem din rădăcină,
 S'o ducem la 'mpăratu 'n grădină,
 C'a-acolo să 'nflorească
 Și să rodească,
 Locul să-i prilească
 Și să nu se ofilească!

Socrii mari!

Dacă ne credeți niște tâlhari,
Avem dreptăți dela 'mpăratul!

Cine știe carte latinească

Să vie la lapă, în coplă să citească!

Dar cine nu știe, să nu vie!

Și ca de joc să se păzească!

Să ne aduceți, socri mari,

Oameni cărturari,

Dre-un popă cu barba deasă,

Să ne citească cartea aleasă!

Să nu fie cu barba cănită,

Să rămâie cartea necerită!

Ori unu' cu barba rară,

Să ne fie pân' de sară!

Ci unu' cu barba ca fusul,

Să ne dea curând răspunsul!

— Răspunsul nostru:

Șase păhare cu vin,

Șase năframe de in,

Cusute cu fluturi de arnici,

Cari se găsesc pe la noi, aici!

— Fie și cu strămătură,

Numai să fie cu voie bună!

Să fie și de mătăasă,

Numai să fie de-aici, din casă,
 Dela cinstita mireasă!
 Să nu fie dela vecine,
 Ca să pățim vreo rușine!
 Că atunci va fi necinstea noastră
 Și ocară dumneavoastră!
 Soeri mari,
 Ascultați și 'n urechi băgați!
 Când va da soarele 'n de-seară,
 Mare oaste vă 'mpresoară!
 Dacă n'aveți bucate de-ajuns,
 S'aveți loc de-ascuns!
 Să aveți buți Ceua din University Library Cluj
 Care cu vin,
 Boi groși,
 Clăpănoși,
 Daci lăptoase,
 Fete frumoase!
 Să mai aveți,
 Soeri mari,
 Lăutari!
 Să vie tot satul
 Ca să se veselească 'mpăratul!

Soeri mari,
 Când va fi soarele 'n de-seară,

Mare oaste vă 'mpresoară,
 Să lărgiți casa,
 Să 'ntindeți masa,
 Să vie 'mpăratu' 'ndată
 Cu oastea lui toată!
 O sută cincizeci și cinci
 Din cei mai voinici,
 Cu fețele alese,
 Cu mânecile sumese,
 Scobiți în măsele!
 Gătiți, socru mare,
 Pentru oasele dumi-tale!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Noi am vrea să descălecăm,
 Dar n'avem jos pe ce să dăm!
 Nu suntem ciobani de oi,
 Să descălecăm în noroiu!
 Sau nescal¹⁾ morari beți,
 Să descălecăm prin scăieți!
 Ci suntem boieri mari,
 Ghinărari,
 De lângă mare,
 De unde soarele răsare!
 Nouă să ne-aduceți scaune de argint,
 Să descălecăm pe pământ!

¹⁾ Nescal = niște.

Sau să ne întindeți covoare,
 Să descălecăm în pridvoare!
 La cai să ne dați fân verde,
 Cosit în noaptea de Sfântu' Gheorghe,
 Cu roua-neluată,
 Cu floarea nescuturată!
 Strâns în sărbători
 De două fete surori!
 Cail noști să mănânce,
 Din capete să nu miște!
 Cail noști¹⁾ apoi să bea,
 Din capete să nu dea!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Socri mari,
 Noi am descăleca,
 Noi am mai sta,
 De-am mai ură,
 Dar ni-i frică e'om însărà!
 Și-am avea de trecut stânci
 Și văi adânci,
 Munți cu brazi mărunți și 'ntunecoși.
 Bine v'am găsit sănătoși!

(bea)

Socru mare!²⁾ Ce s'a făcut,

¹⁾ Noști = roștri.

²⁾ Socru mare = socrule mare.

Nu mai e de desfăcut!
 Să dai opt boi și zece vaci,
 Să rabzi și să faci!

Țâne,¹⁾ soceru mare,
 Astă broască țestoasă,
 La șezut crăcănată,
 Mare și spătoasă,
 Pe-aiți lată, pe-aiți lată,
 la țâne și 'nchin'odată!
 Dar' să n'o săruți prea tare,
 Că și căciula din cap îți sare!
 S'o săruți mai binișor,
 Să-ți pară mai dulceșor!
 Poftiți, beți și vedeți,
 Că e rachiu dela Pitești,
 Când îl bei te 'nveselești!
 Nu e de-a dumneavoastră, zamă de prune.
 Când bei multă —
 Te doare la burtă,
 Faci burta tobă,
 Intri după sobă,
 Stai cu greierii de vorbă!

Tot urând, socri mari,
 Dedem că cei dela spate

¹⁾ Țâne = ține, poftim.

Au rămas cu gurile căscate!
Cei de din'nainte, cu gurile cotopite.
Aduceți un vas cu prune uscate,
Să le aruncăm în hălea guri căscate!
Un putinei cu lapte bătut,
Să le turnăm în jos pe gât!
O strachină cu poame,
Să dăm și la cucoaane,
C'au slăbit de foame!
Și vreo câțva usturoi,
Să le dăm la ai ciocoi,
Fiinde'au poftit pe la noi!

Mulți ani, bucuroși,
Bine v'am găsit, sănătoși!

Cântecul Miresei.

la-ți mireasă ziua bună,
— Tinerica noastră, —
Dela tată, dela mumă,
— Tinerica noastră. —
Dela frați, dela surori,
Dela grădina cu flori.
Dela fir de tămăiță,
Dela fete din uliță.
Dela fir de busuloc,
Dela feciorii din joc.
Uite mama miresei,
Cum șade'n stâlpul porții!
Se roagă la sfântul soare
Să ție ziua mai mare, —
C'are-o fiică călătoare;
Peste munți, la părinți necunoscuți
Și la frați neașteptați,
La surori, fără dureri.
Și-atunci îi mai fi tu fată,

Când o cânta știuca 'n baltă,
Dar atunci și nici atunci ;
Când va face plopul nucii ;
Și răchita mere dulci.

leși, mireasă, la portifă,
De te uită 'n sus și 'n jos,
De-ți vezi Țibovnicii toți,
Cum reazimă gardurile
Și le curg(e) lacrimile.
In grădină la făget,
Unde curge apa 'ncet,
Toți caii beau și mânâncă
Și nechează să se ducă.
Nu știu apa-i prea glodoasă
Nu știu fânu-i din rogoz
Sau mirele nu-i voios.

Alte poezii în biblioteca de față:

Nr. 114.	<i>Ioan Borgia: Inviere și alte poezii</i>	Lei	4
Nr. 155.	<i>Victor Vlad Delamarina: Poezii bănățenești</i>	"	3
Nr. 168.	<i>T. Podariu: Flori de pe Câmpie. Poezii populare</i>	"	5
Nr. 171.	<i>Gh. Coșbuc: Povești în versuri</i>	"	5
Nr. 179.	<i>Șt. Cacoveanu: Petre Voinicul și alte balade în formă populară</i>	"	6
Nr. 191.	<i>I. U. Soricu: Îngerul a strigat. Poezii</i>	"	10

„Calendarul Astei” pe 1934 va apare la timp, redactat de Horia Petra-Petrescu.

**Să iubiți Asociațiunea „Astra” — cetitori
români ai acestei cărți!**

**Dați iubiți Asociațiunea aceasta, să știți
că lucrați pentru propășirea noastră, a tu-
turora!**

**„Astra” vrea o țărănime sănătoasă, de-
șteaptă, vrednică, cu gospodării înfloritoare,
cu încrederea într'un viitor strălucit.**

Calea „Astrei” duce spre mântuire!

Ultimele numere ale „Bibliotecii popo-
rale” sunt următoarele:

Nr. 196. *Dascălul Ioniță*, povestire din
viața dela sate, de Ioan Pop-Reteganul.

Nr. 197. *Să luăm aminte!* Sfaturi pentru
zilele de astăzi. De Petre R. Petrescu.

Nr. 198. „*Calendarul Astrei*” pe anul
1933, redactat de Horia Petra-Petrescu.

Nr. 199. *Ioan Pop-Reteganul: Odinioară
și acum.* Amintiri din copilărie. Cu o întro-
ducere de Horia Petra-Petrescu: Cine a fost
Ioan Pop-Reteganul.

Nr. 200. *Holberg: Nu-ți băga nasul unde
nu-ți fierbe oala.* Comedie în 3 acte. După
Holberg, de Horia Petra-Petrescu.

Nr. 201. *Victor Popa: Poezii populare
și chiuituri din Țara Oltului.*